

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.V.20.973/2024/5.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1

Az alperes: név2
cím1

Az alperes képviselője: Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Ormai János ügyvéd
cím2

Az alperesi beavatkozó: név3
cím3

Az alperesi beavatkozó képviselője: Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Kende Tamás ügyvéd
cím4

A per tárgya: általános szerződési feltételek érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítélőtábla
4.Pf.20.067/2024/7. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapest Környéki Törvényszék
5.P.20.228/2023/11. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott „Adásvételi szerződés / Megrendelés új gépjárműre” 1. számú – „Általános Szerződési Feltételek” elnevezésű mellékletének

- 2.1.A. (ii) pontjának „a Gépjárműnek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vagy egyébként az Eladó tevékenységét érintő valamely vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése esetén a terhek növekedésének a gépjárműre eső mértékével.” szövegű rendelkezésének az alperessel szerződő valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal való érvénytelenségét megállapító rendelkezését megváltoztató rendelkezését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú ítéletet e körben helybenhagyja;

- a 4.2. (iii) pontjának „a Vevő az Eladó egyidejű értesítése mellett jogosult az Adásvételi Szerződéstől elállni: a Ptk. 6:104. § (1) bekezdés *d)*, a 6:104. § (2) bekezdés *d)* és a 6:220. § (3) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben, ha a fogyasztónak minősülő Vevőt az elállás joga meg kell, hogy illesse, így különösen, ha az ÁSZF 2.1.A. pont szerinti esetben az eladó a Vételár emelése mellett dönt.” szövegű rendelkezése vonatkozásában előterjesztett keresetet elutasító elsőfokú ítéletet helybenhagyó rendelkezését hatályon kívül helyezi, e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és kikötés érvénytelenségét az alperessel szerződő valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal megállapítja azzal, hogy az érvénytelenség megállapítása nem érinti azokat a szerződéseket, amelyeket 2022. december 15. napjáig már teljesítettek.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül, az elsőfokú ítéletben részletesen meghatározott módon tegyen közzé közleményt az alábbi tartalommal:

„Közlemény

A Kúria Pfv.V.20.973/2024/5. számú ítéletével megállapította, hogy a P. Korlátolt Felelősségű Társaság által új gépjárművek adásvétele során alkalmazott „Adásvételi szerződés / Megrendelés új gépjárműre” 1. számú – „Általános Szerződési Feltételek” elnevezésű mellékletének alábbi rendelkezései az alperessel szerződő valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal érvénytelenek:

- a 2.1.A. (ii) pontjának „a Gépjárműnek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vagy egyébként az Eladó tevékenységét érintő valamely vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése esetén a terhek növekedésének a gépjárműre eső mértékével.”

A fenti szerződéses rendelkezés azért tisztességtelen, mert megfelelő magyarázat nélkül csak felsorolja az egyoldalú vételáremelésre okot adó körülményeket, így a fogyasztó számára nem mérhető fel a szerződéskötéskor a potenciálisan felmerülő vételár-módosítások lehetséges iránya, mértéke és mechanizmusa. A megvalósult szerződésmódosítás esetén az ÁSZF

rendelkezése alapján a fogyasztó nem tudja ellenőrizni a szerződésmódosítás irányának és mértékének megfelelőséget sem. A kikötés ezáltal nem egyértelmű, nem átlátható, amely körülmény a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján önmagában megalapozza annak tisztességtelenségét.

- a 4.2. (iii) pontjának „a Vevő az Eladó egyidejű értesítése mellett jogosult az Adásvételi Szerződéstől elállni: a Ptk. 6:104. § (1) bekezdés *d*), a 6:104. § (2) bekezdés *d*) és a 6:220. § (3) bekezdés *a*) pontja szerinti esetben, ha a fogyasztónak minősülő Vevőt az elállás joga meg kell, hogy illesse, így különösen, ha az ÁSZF 2.1.A. pont szerinti esetben az eladó a Vételár emelése mellett dönt.”

A fenti szerződéses rendelkezés azért tisztességtelen, mert a szerződéses rendelkezés megértéshez az lenne szükséges, hogy a fogyasztó a feltételben hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket felkutassa, azok tartalmát megismerje és azt kellő módon és mélységben értelmezze. Az átlagos fogyasztó azonban ilyen (jogi)szakmai tudással nem rendelkezik és nem is kell, hogy rendelkezzen, ami ahhoz vezet, hogy nincs abban a helyzetben, hogy megismerje a feltétel tényleges tartalmát, emiatt hátrányos helyzetbe kerül a vállalkozással szemben. Ez önmagában a kikötés Ptk.6:102. § (1) bekezdésén alapuló tisztességtelenségéhez vezet. Az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztótól nem várható el, hogy absztrakt jogszabályértelmezést végezzen, majd ennek eredményét összevesse az alkalmazandó ÁSZF rendelkezéseivel és mindezek részletes értékelése után állapítsa meg a kikötés alkalmazási körét. A szerződési feltétel ezért nem felel meg a világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság követelményének, ezért az a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján ez okból is tisztességtelen.”

A Kúria a jogerős ítélet illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseit is hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét e körben megváltoztatja és az alperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 36.000 (harminchatezer) forintra felemeli.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak az állami adó- és vámhatóság közzétett illetékbevételei számlájára 48.000 (negyvennyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes gépjárműértékesítési tevékenységet üzletszerűen végző gazdasági társaság. Az alperestől gépjárművet fogyasztók is vásárolnak. Az alperes a fogyasztókkal történő szerződéskötés céljából előszövegezett „Adásvételi szerződés / Megrendelés új gépjárműre” elnevezésű szerződéstervezeteket használ, amelynek részét képezi az 1. számú melléklet szerinti „Általános Szerződési Feltételek” (továbbiakban: ÁSZF).

[2] Az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja szerint a Vevő kifejezetten tudomásul veszi és elfogadja azt, hogy a gépjármű vételára magasabb vagy alacsonyabb lehet a VÉTELÁR, FIZETÉSI FELTÉTELEK, ELŐLEG részben meghatározottaknál, amennyiben az alábbi tényezők valamelyike bekövetkezik az Adásvételi Szerződés aláírása és a Gépjármű Vevő részére történő birtokbaadása között és az Eladó ennek következtében egyoldalú mérlegelése alapján a vételár emelése mellett dönt: a Gépjárműnek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vagy egyébként az eladó tevékenységét érintő valamely vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése esetén e terhek növekedésének a gépjárműre eső mértékével.

[3] Az ÁSZF 2.1.A. pontja rendelkezik arról, hogy az áremelés mértéke nem lehet nagyobb, mint a fenti körülmények által okozott együttes költségnövekedés. Fogyasztónak minősülő Vevő esetén az áremelés nem haladhatja meg a Gépjármű Vételára 10%-át, továbbá a fogyasztónak minősülő vevő bármely mértékű áremelés esetén jogosult elállni az Adásvételi Szerződéstől az ÁSZF 4.2.(iii) pontja alapján.

[4] Az ÁSZF 4.2. (iii) pontja szerint a Vevő az Eladó egyidejű értesítése mellett jogosult az Adásvételi Szerződéstől elállni: a Ptk. 6:104. § (1) bekezdés *d*), a 6:104. § (2) bekezdés *d*) és a 6:220. § (3) bekezdés *a*) pontja szerinti esetben, ha a fogyasztónak minősülő Vevőt az elállás joga meg kell, hogy illesse, így különösen, ha az ÁSZF 2.1.A. pont szerinti esetben az eladó a Vételár emelése mellett dönt.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[5] A felperes 2022. december 15. napján előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg az alperesi ÁSZF 2.1.A. (ii) pontjának „a Gépjárműnek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vagy egyébként az Eladó tevékenységét érintő valamely vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése esetén a terhek növekedésének a gépjárműre eső mértékével.” és a 4.2. (iii) pontjának a „Ptk. 6:104. § (1) *d*), 6:104. § (2) *d*) és 6:220. § (3) *a*) pontja szerinti esetben, ha a fogyasztónak minősülő Vevőt az elállás joga meg kell, hogy illesse, így különösen, ha az ÁSZF 2.1. A. pontja szerinti esetben az Eladó a Vételár emelése mellett dönt” szövegrésze érvénytelenségét az alperessel szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal azzal, hogy az érvénytelenség megállapítása nem érinti azokat a szerződéseket, amelyeket már a megtámadásig teljesítettek. Kérte továbbá, hogy a bíróság rendelje el, hogy az alperes a saját költségére gondoskodjék a szerződési feltételek tisztességtelenségének megállapítására vonatkozó közlemény közzétételéről, valamint kötelezze az alperest az eljárás során felmerült költségek és illeték viselésére.

[6] Keresete jogi alapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:77. § (1) bekezdésében, a 6:102. § (1) bekezdésében, a 6:103. § (2) és

(3) bekezdésében, a 6:105. § (1) bekezdés *a*) pontjában és a (2) bekezdésében foglaltakat jelölte meg.

[7] Az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja vonatkozásában keresete azon alapult, hogy a fogyasztó nem láthatja előre, hogy pontosan milyen feltételek teljesülése esetén és milyen mértékben kerülhet sor további terhek rá történő áthárítására az egyoldalú módosítás folytán, a szerződésnek pedig átláthatóan fel kell tüntetnie azon mechanizmus konkrét működését, amelyre az érintett feltétel utal. Az alperesnek a szerződésben meg kellett volna jelölnie, hogy milyen adó és közteherneveket tekint a számítás során figyelembe veendőnek, milyen képletet alkalmaz a költségnövekedés számításához és hogyan számítja ki, hogy abból mennyi jut az adott gépjárműre. Kifejtette, hogy a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján a szerződési feltétel tisztességtelen voltát önmagában az is megalapozza, hogy a feltétel nem egyértelmű; utalt a 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény 6. pontjában felsorolt elvekre.

[8] Az ÁSZF 4.2. (iii) pontja körében a feltétel tisztességtelenségét arra alapította, hogy a fogyasztót megillető elállási jogra vonatkozó rendelkezések, így a kikötésben lévő Ptk. rendelkezések az átlagos fogyasztó számára nem érthetőek, a fogyasztó nincs abban a helyzetben, hogy megismerje a feltétel tényleges tartalmát. Az elállás kontextusában a Ptk. jogszabályhelyei jogilag is értelmezhetetlenek, abban az elállás jogaként fekete és szürke listás tisztességtelenségi tényállások vannak feltüntetve.

[9] Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperessel szerződő valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal érvénytelen az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontjának „[a] Vevő kifejezetten tudomásul veszi és elfogadja azt, hogy a gépjármű vételára magasabb vagy alacsonyabb lehet a VÉTELÁR, FIZETÉSI FELTÉTELEK, ELŐLEG részben meghatározottaknál, amennyiben az alábbi tényezők valamelyike bekövetkezik az Adásvételi Szerződés aláírása és a Gépjármű Vevő részére történő birtokbaadása között és az Eladó ennek következtében egyoldalú mérlegelése alapján a vételár emelése mellett dönt: a Gépjárműnek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vagy egyébként az eladó tevékenységét érintő valamely vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése esetén e terhek növekedésének a gépjárműre eső mértékével.” rendelkezése azzal, hogy az érvénytelenség nem érinti azokat a szerződéseket, amelyeket 2022. december 15. napjáig már teljesítettek. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül a <https://www.....> internetes honlapok nyitóoldalán Times New Roman betűtípussal, legalább 12-es betűmérettel, legalább 30 napon keresztül, de a 30 nap leteltét követően is mindaddig, amíg az alperes az érvénytelen feltételek nélküli általános szerződési feltételeket a fogyasztók rendelkezésére nem bocsátja, tegye elérhetővé a bíróság által megfogalmazott közleményt. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és döntött a perköltség viselése tárgyában is.

[11] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolása szerint az alperes az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja vonatkozásában rögzítette, hogy a rendelkezés tisztességtelensége vizsgálható, figyelemmel az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-472/10. számú döntése [23] bekezdésére. A feltétel nem egyértelmű, nem átlátható, a Ptk. 6:102. § (1) és (3) bekezdése alapján tisztességtelen, mert nem lehet konkrétan megállapítani, hogy a fogyasztó egyes fizetési

kötelezettségeit bizonyos jövőbeli tényezők megváltoztatása mikor és milyen mértékben fogja befolyásolni, és a szerződésben felsorolt tényezők változása esetén a köztehernek az adott gépjárműre eső mértéke hogyan kerül meghatározásra. Kiemelte, hogy a fogyasztóvédelmi szabályok alkalmazhatósága nem attól függ, hogy a fogyasztóval szerződő eladó milyen mértékben látja előre a működése során felmerült költségeit, gazdasági kockázatait. Az a körülmény, hogy az alperes a vételáremelkedést 10%-ban maximalizálta, az egyértelműség hiányát nem orvosolja.

[12] Az ÁSZF 4.2. (iii) pontja vonatkozásában a kerestet elutasító döntése azon alapult, hogy az elsőfokú bíróság szerint e rendelkezés csupán tájékoztatást ad a fogyasztónak arról, hogy a Ptk., illetve a szerződés mely rendelkezései biztosítanak számára elállási jogot, az elállási jogot nem a szerződés ezen rendelkezése keletkezteti, ezért erre tekintettel a szerződéses rendelkezésből a fogyasztóra nézve sem jogok, sem kötelezettségek nem származnak, a szerződéses rendelkezésben rögzített jogok e pont hiányában is megilletnék a fogyasztót. Bár a rendelkezés alapján az átlagos fogyasztó a konkrét elállási jogait meghatározni nem tudja, ahhoz a Ptk. ismerete vagy tanulmányozása szükséges, de az elállási jogra vonatkozó külön tájékoztatási kötelezettség hiányában e rendelkezés nem tekinthető a Ptk. 6:102. § (1) és (3) bekezdése alapján tisztességtelennek.

[13] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság Pf.6. sorszámú végzésével a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 373. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel arra, hogy a Pp. 373. § (2)-(5) bekezdésben írt kivételek nem állnak fenn – a felperesnek az ÁSZF 4.2.(iii) pontja tekintetében a fellebbezésben előadott, Ptk. 6:100. §-ára alapított új jogállítást mint meg nem engedett keresetváltoztatást elutasította.

[14] Ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy az ÁSZF 2.1. pontja „A Vevő kifejezetten tudomásul veszi és elfogadja azt, hogy a gépjármű vételára magasabb vagy alacsonyabb lehet a VÉTELÁR, FIZETÉSI FELTÉTELEK, ELŐLEG részben meghatározottaknál, A. amennyiben az alábbi tényezők valamelyike bekövetkezik az Adásvételi Szerződés aláírása és a Gépjármű Vevő részére történő birtokbaadása között és az Eladó ennek következtében egyoldalú mérlegelése alapján a vételár emelése mellett dönt:” szövegrésze érvénytelenségének megállapítását mellőzte; az ÁSZF. 2.1 A. pontja (ii) alpontjának érvénytelenségét kizárólag a „... vagy egyébként az eladó tevékenységét érintő valamely ...” szövegrészt tekintetében mondta ki; továbbá a közleményt ennek megfelelően módosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[15] Megállapította, hogy az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja tekintetében az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, a keresettel nem érintett szövegrészek érvénytelenségének a megállapítását mellőzte. Egyebekben e szerződéses kikötés tekintetében az elsőfokú ítéletben kifejtetteket csak részben osztotta. Megállapította, hogy az ÁSZF 2.1. pontja az alperest mindkét irányban egyoldalú szerződésmódosításra jogosítja fel a vételár tekintetében. Kiemelte, hogy az ellenszolgáltatás módosítását lehetővé tevő általános szerződési feltételnek nem csupán nyelvtani értelemben kell világosnak és érthetőnek lennie, hanem az akkor felel meg e követelményeknek, ha az átlagfogyasztó az alapján meg tudja ítélni, milyen feltételek bekövetkezése esetében és milyen mértékben változik az általa teljesítendő szolgáltatás mértéke, a szerződésmódosítás a gazdasági helyzetére milyen hatást gyakorol. Rámutatott, hogy az EUB több ítéletében (C-51/17, C-26/2013) kimondta, hogy a szerződés módosítását kiváltó okokat oly módon kell meghatározni, hogy azok jellege beazonosítható legyen, nem szükséges azonban sem tételesen felsorolni a módosítást lehetővé tevő valamennyi konkrét okot és nem szükséges összességükben sem meghatározni a módosítás mértékét.

[16] A támadott kikötésben az egyoldalú áremelés okaként meghatározott feltételek közül a másodfokú bíróság megítélése szerint a gépjárműnek a Magyarországra történő behozatalát (vámkezelés) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő vám, adó vagy egyéb, a gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher megjelölés eleget tesz az EUB gyakorlatában meghatározott követelményeknek. A fogyasztó már a szerződéskötéskor tisztában lehet azzal, hogy a vételár emelésére kerülhet sor az esetben, ha a szerződéskötés és a gépjármű átvétele közötti időben a gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő vám, illetve adó költségek növekszenek, illetve esetleg egyéb ilyen jellegű közteher kerül bevezetésre. Amiatt pedig, hogy az emelés a 10 %-os mértéket nem haladhatja meg, a fogyasztó már a szerződéskötéskor számolhat azzal, hogy milyen – egyébként előre nem ismert – vám- illetve adóváltozások, és legfeljebb milyen mértékben gyakorolhatnak kedvezőtlen hatást a gazdasági helyzetére. Ugyan a szerződéskötéskor sem a fogyasztó, sem az alperes nem ismerheti az esetleges áremelés pontos mértékét, hiszen a jövőbeli változások kedvezőtlen hatása előre nem jósolható meg, azonban mind a vám, mind az áfa, környezetterhelési adó, regisztrációs adó, stb. mértékének a változása esetében pontosan meghatározható, hogy az adott gépjármű bruttó vételárát ezek mennyiben befolyásolják. Ugyanez a helyzet állna elő az esetben is, ha a gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő egyéb, új közteher kerülne bevezetésre. Ez utóbbi körben a másodfokú bíróság kiemelte, hogy amennyiben valamely olyan új közterhet róna a jogalkotó a gépjárműkereskedőre, amely nem közvetlenül érinti a gépjármű bekerülési költségét, hanem magát a gépjármű értékesítési tevékenységet terhelné csupán, az a többletterhe ez alapján a kikötés alapján nem lenne áthárítható a fogyasztóra. Megjegyezte, hogy a fogyasztót a vételárváltozás pontos mértékének ismeretében megilleti a szerződéstől való elállás joga, amellyel a számára vállalhatatlan többletterhe alól – a saját diszkrecionális döntése alapján – mentesülhet. Ezáltal a kikötésnek e része egyrészt egyértelmű, másrészt a szerződésből e körben származó jogai és kötelezettségei közötti egyensúlyt nem bontja meg a fogyasztó hátrányára.

[17] A másodfokú bíróság szerint ugyanakkor az eladó tevékenységét érintő valamely közteher növekedése esetében a kikötés már nem felel meg a világosság és érthetőség követelményének. Az a közteher ugyanis, amely nem magát a gépjárművet, hanem az alperes tevékenységét terheli, a gépjármű bekerülési költségét nem közvetlenül érinti. E megfogalmazás szerint, a vételáremelésre lehetőséget teremtenének az alperes számára az olyan, az üzletszerű gazdasági tevékenység kockázataiba tartozó közteher növekedések is, mint pl. az iparüzési adó, vagy az alperes saját tulajdonában álló ingatlanok építményadója/a bérelt ingatlan esetében a bért terhelő általános forgalmi adó mértékének emelkedése, amelyek bár az eladó működési költségeit növelik, és gazdaságilag racionális ezek érvényesítése a termékek vételárában, de az adott gépjármű bekerülési költségét nem érintik közvetlenül. Erre tekintettel a kikötésnek azon rendelkezését, amely szerint okot szolgáltat a vételár egyoldalú emelésére az eladó tevékenységét érintő valamely, a gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése, önmagának mond ellent, így ezen okból nem felel meg a világosság és érthetőség alapvető követelményének. Az egyértelműség hiánya pedig a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján önmagában is megalapozza a kikötés e részének tisztességtelenségét. A kikötés emiatti érvénytelenségét a másodfokú bíróság oly módon küszöbölte ki, hogy az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja „... vagy egyébként az eladó tevékenységét érintő valamely ...” szövegrésze tisztességtelenségét állapította meg. Ennek a kimetszését követően ugyanis az ügyleti rendelkezés további szövege önmagában is alkalmazható, és nem is tisztességtelen, mivel nem bontja meg a jóhiszeműség és tisztesség követelményét sértve, indokolatlanul és egyoldalúan a fogyasztó terhére a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek közötti egyensúlyt [Ptk. 6:102. § (1) bekezdés]. Ez utóbbi körben a Ptk. 6:102. § (2) bekezdésére figyelemmel értékelte a másodfokú bíróság azt a körülményt is, hogy a gépjárművet terhelő azonos költségelemek kedvező alakulása az ÁSZF 2.1.B. (ii)

pontja alapján a vételár csökkenését váltja ki. A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja vonatkozásában a fentiek szerint – ideértve a közlemény szövegét is – megváltoztatta.

[18] Az ÁSZF 4.2. (iii) pontja tekintetében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntésével eltérő indokolás mellett értett egyet. Megállapította, hogy a kikötés elállásra vonatkozó ügyleti rendelkezéseket tartalmaz, az egyik szerződő fél szerződéssel összefüggő jogosultságát szabályozza, nem csupán tájékoztatást ad a vevő számára. A felperesi keresettel szemben azonban a másodfokú bíróság szerint abból a körülményből, hogy a kérdéses feltétel nem tér ki az elállási lehetőségek Ptk.-ban szabályozott teljes körére, illetve az elállásra jogosító körülményt nem szöveges leírással, hanem jogszabályra utalással határozza meg, nem következik a kikötés tisztességtelensége. Rögzítette, hogy a Ptk. 6:104. § (1) bekezdés *d*) pontja, valamint (2) bekezdése *d*) pontja kétséget kizáróan nem elállási/felmondási jogosultságot keletkeztet, és nem is ezek alapjául szolgáló okot határoz meg. Ugyanakkor ezek tartalma alapján aggálytalanul megállapítható, hogy a jogalkotó az ott leírt két esetkört éppen azért tekinti tisztességtelennek – utóbbit az ellenkező bizonyításáig –, mert a fogyasztót nem illeti meg a jogalkotó által ez esetekre elvárt elállási/felmondási jog. Abból pedig, hogy a két rendelkezés szövege alapján az állapítható meg, hogy a jogalkotó szükségesnek ítéli a fogyasztót megillető elállási, illetve felmondási jogot, az a következtetés vonható le, hogy mind a vállalkozás korlátlan elállási/felmondási joga esetében [6:104. (1) bekezdés *d*) pont], mind a vállalkozás számára a szerződésben meghatározott alapos okkal lehetővé tett egyoldalú szerződésmódosítás esetében meg kell, hogy illesse a fogyasztót az elállás/felmondás joga. A kikötést a Ptk. 6:8. § (1) bekezdése alapján – csupán a 6:104. § (1) és (2) bekezdéseinek *d*) pontjára való utalás mellett is – akként kell értelmezni, hogy a vállalkozás korlátlan elállási/felmondási joga esetében a vállalkozás számára a szerződésben meghatározott alapos okkal lehetővé tett egyoldalú szerződésmódosítás esetében meg kell, hogy illesse a fogyasztót az elállás/felmondás joga, ezért a fogyasztónak minősülő vevő ilyen esetekben jogosult a szerződéstől elállni.

[19] Rámutatott továbbá a másodfokú bíróság arra is, hogy az általános szerződési feltétel tisztességtelenségen alapuló érvénytelenségének az a jogkövetkezménye, hogy az kiesik a szerződés tartalmából. Ez pedig azzal a következménnyel jár, hogy a felek szerződés által szabályozott jogviszonyára a Ptk. diszpozitív szabályai irányadók. Miután sem a Ptk. XIII. címének általános rendelkezései, sem az adásvételi szerződésre vonatkozó XXXII. fejezetének rendelkezései nem biztosítanak korlátlan elállási jogot a vevő számára, a fogyasztó a kikötés kiesése esetén sem kerülne kedvezőbb helyzetbe a szerződéses jogai és kötelezettségei egyensúlya körében. Ugyanez a helyzet a Ptk. 6:220. § (3) bekezdés *a*) pontjára utaló rendelkezés esetében is, a kikötés e részének érvénytelensége következtében a kieső ügyleti rendelkezés helyébe maga a Ptk. 6:220. § (3) bekezdésének – a fogyasztó számára elállási jogot biztosító – rendelkezése lépne. A fogyasztót a Ptk. rendelkezései alapján egyébként megillető elállási jog kizárására vonatkozó rendelkezés hiányában a kikötés a vevő elállási jogát nem korlátozza az ott írt esetekre, ezáltal a szerződésből fakadó jogokat e körben nem határozza meg a fogyasztó hátrányára.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A jogerős ítélettel szemben a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ÁSZF 2.1. A. (ii) pontja „a Gépjárműnek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vagy egyébként az Eladó tevékenységét érintő

valamely vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése esetén a terhek növekedésének a gépjárműre eső mértékével.” szövegrészére vonatkozó keresetet elutasító jogerős ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését és e körben a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, valamint az ÁSZF 4.2. (iii) pontja „a Ptk. 6:104. § (1) d), 6:104. § (2) d) és 6:220. § (3) a) pontja szerinti esetben, ha a fogyasztónak minősülő Vevőt az elállás joga meg kell, hogy illesse, így különösen, ha az ÁSZF 2.1. A. pontja szerinti esetben az Eladó a Vételár emelése mellett dönt” szövegrészére vonatkozó keresetet elutasító jogerős ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését és e körben elsődlegesen a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a keresetének megfelelő döntés meghozatalát kérte. Egyben kérte az alperest az ezen általános szerződési feltételekre is kiterjedő közlemény közzétételére kötelezni.

[21] Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 341. § (1) bekezdését, 342. § (1) bekezdését, 346. § (5) bekezdését, a Ptk. 6:102. § (1) bekezdését, 6:103. § (2) bekezdését, valamint 6:100. §-át jelölte meg. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet [35] bekezdés eltér a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) Gfv.30.268/2021/5. számon közzétett határozatától, különösen annak elvi tartalmától, amely szerint nem várható el az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztótól, hogy összevesse az alkalmazandó üzletszabályzatokat, az egyedi szerződést és a jogszabályi rendelkezéseket, valamint a felügyelet ajánlásait, majd azok részletes értékelése után állapítsa meg a banki értesítések küldésére és kézbesítésére vonatkozó általános szerződési feltétel alkalmazási körét.

[22] A felperes szerint a jogerős ítélet ÁSZF 2.1. A. (ii) pontja tisztességtelensége megállapítására irányuló keresetet részben elutasító rendelkezése a Ptk. 6:103. § (2) bekezdésébe és a Pp. 342. § (1) bekezdésébe ütközik.

[23] A Ptk. 6:103. § (2) bekezdésének a sérelmét azon az alapon állította, hogy a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben a teljes szerződési feltétel tekintetében fennáll az egyoldalú vételáremelésre alapot adó okok egyértelműségének, átláthatóságának hiánya, mert a „gépjárművek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése” fogalmak és összefüggések az átlagos fogyasztó számára értelmezhetetlen meghatározásokat takarnak. A fogyasztó nem tudja, hogy milyen, vagy hányféle típusú teher merülhet fel egy gépjármű importja során, és azt sem, hogy azok milyen módon befolyásolhatják a költségeket. Különösen nem érthető, hogy mit ért a vállalkozás „egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése” alatt. A bekerülési költség közgazdasági szakkifejezés, abban a számítási módtól függően a közvetlen és közvetett költségek is előfordulhatnak. A szakkifejezések értelmezését és azok alkalmazását, valamint kihatását az árképzésre az átlagosan tájékozott fogyasztó nem ismeri, és nem is kell ismernie. Ennek következtében az átlagos, jól tájékozott fogyasztó számára nem átlátható, hogy milyen adók, terhek növekedésére számíthat, azok szokásosan milyen mértékűek lehetnek, és különösen, hogy ezek áthárítása egy esetleges áremelés során hogyan ellenőrizhető. A második mondatrész tekintetében sem érthető, hogy az „egyéb” a gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher mit takar. Az sem világos, hogy mely közterhek érintik „közvetlenül” a gépjármű bekerülési költségét. A növekedés „gépjárműre eső mértékével” történő számítása is átláthatatlan a fogyasztó számára, mert nem tudja előre felmérni, hogy milyen nagyságrendű költségnövekedést jelent mindez, és az az adásvétel tárgyát képező gépjármű esetén milyen mértékű. E körben utalt a fogyasztói kölcsönszerződésben pénzügyi intézmény által alkalmazott általános szerződési feltételekben szereplő egyoldalú szerződésmódosítási jog tisztességtelenségéről szóló 2/2012. (XII. 10.) PK véleménye (a továbbiakban: 2/2012 PK vélemény) 6. pontjában, a 2/2014 Polgári jogegységi

határozatban (a továbbiakban: 2/2014 PJE határozat) foglaltakra, valamint az érdemben azonos tartalmú szerződési feltétel vonatkozásában meghozott, Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.135/2021/6. számú ítéletében és az ott hivatkozott EUB C-26/13 és C-186/16 számú határozataiban kifejtett indokokra.

[24] Rámutatott, hogy az információs hátrányban lévő fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az egyoldalú szerződésmódosításból eredő lehetséges gazdasági következményeket, az ok-listában megjelölt és a szerződéskötést követően bekövetkező körülményváltozásból eredő többletkötelezettsége keletkezésének indokait, kötelezettségei változásának mechanizmusát és annak lehetséges mértékét. Megfelelő magyarázat nélkül az egyoldalú szerződésmódosításra okot adó körülmények pusztá felsorolása nem felel meg az átláthatóság követelményének. A kikötés ily módon súlyosan megbontja a jogok és kötelezettségek egyensúlyát a fogyasztók hátrányára, amelyből adódik, hogy a fogyasztókkal szembeni tisztességes és méltányos eljárás esetén észszerűen nem várható el, hogy a fogyasztók egyedi megtárgyalást követően elfogadják az érintett feltételeket.

[25] A szerződésben pontosan meg kell határozni azt is, hogy milyen adó- és közteheremeket tekint a vállalkozás a számítás során figyelembe veendőnek, milyen képletet alkalmaz a költségnövekedés számításához, és leírja, hogy hogyan számítja ki, hogy abból mennyi jut az adott gépjárműre. Ennek hiányában egyrészt nem mérhető fel szerződéskötéskor a kikötés alapján potenciálisan felmerülő vételár-módosítások lehetséges iránya, mértéke és mechanizmusa. Másrészt szerződésmódosítás esetén a fogyasztó nem tudja ellenőrizni a szerződésmódosítás irányának és mértékének megfelelőségét, az arányosság és a szimmetria elvének érvényesülését.

[26] A felperes szerint téves az a jogerős ítéleti megállapítás is, hogy az áremelés maximális mértéke, továbbá az árcsökkenés lehetősége a feltétel tisztességességét támasztják alá. E körben megismételte az elsőfokú ítéletben kifejtett indokokat.

[27] A felperes hivatkozott arra is, hogy a jogerős döntést meghozó másodfokú tanács a támadott szerződési feltétellel szó szerint megegyező tartalmú kikötés tisztességtelenségét megállapította a 4.Pf.20.076/2023/4. számú ítéletében. Egyben rámutatott, hogy a jogerős ítélet ellentmondásosságát támasztja alá az a tény is, hogy a „fennmaradt” feltétel – a bíróság indokolása alapján – „vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése” ugyanúgy nem lehet tisztességes, mint a hasonló tartalmú, a feltételből kiemeléssel érintett rész, ennek ellenére a másodfokú bíróság e feltétel-rész tisztességtelenségét nem állapította meg.

[28] A felperes a Pp. 342. § (1) bekezdésének a megsértését azon az alapon állította, hogy a másodfokú bíróság a kikötés érvénytelenségét a kereseti kérelemtől lényegesen eltérő és jogszabálysértő módon oly módon küszöbölte ki, hogy az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja „... vagy egyébként az eladó tevékenységét érintő valamely ...” szövegrésze tisztességtelenségét állapította meg. A Ptk. 6:105. § (1) és (2) bekezdése értelmében a közérdekű per tárgyát a támadott feltételek tisztességtelenségen alapuló érvénytelenségének megállapítása képezi, és a felperes is a jogszabályi felhatalmazásra figyelemmel kizárólag megállapítási keresetet terjesztett elő. Rendelkezési joga gyakorlásával a felperes megszabta az érvényesített jogot, és meghatározta a bíróság döntésére irányuló kereseti kérelem előadásával az érvényesített joggal összefüggésben a bíróságtól kért jogvédelem terjedelmét is. Ez a feltételek tisztességtelenségének megállapítására, nem pedig az érvénytelenség jogkövetkezményei levonására, ezen belül a jogszabálysértés kiküszöbölésére irányult. A másodfokú bíróság a Pp. 342. § (1) bekezdésébe ütköző módon a kereset tárgyában történő döntés helyett az érvénytelenség kiküszöbölését kísérlete meg akként, hogy a szerződési kikötést módosította az érvénytelenség kiküszöbölése céljából, mellőzve a támadott feltételek teljes tartalmának

vizsgálatát. A bíróságnak az elsőfokú ítélet megalapozottságáról a keresettel támadott teljes feltétel, és nem az általa álláspontja szerint „tiszteességesse” tett kikötés tisztességtelenségéről kellett volna döntenie, az elsőfokú ítélet és a kereset teljes jogi érvelése alapján és megállapítania annak tisztességtelenségét (az elsőfokú ítélet helybenhagyása mellett), avagy elutasítani a keresetet (az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása mellett) – a Pp. 369. § és 370. § keretei között. E körben hivatkozott az EUB C-80/21 és C-81/21. számú, egyesített ügyben hozott döntésének 1) pontjára és a Kúria Gfv.30.205/2023/2. számú precedensképes határozata [56] bekezdésében foglaltakra.

[29] Az ÁSZF 4.2. (iii) pontja tisztességtelensége megállapítására irányuló keresetet elutasító – az elsőfokú bíróság ítéletét az elsőfokú ítélet tényállásának megváltoztatása és az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonása mellett helybenhagyó – rendelkezése a felperes szerint sérti a Pp. 341. § (1) bekezdését, valamint 346. § (5) bekezdését és a Ptk. 6:103. § (2) bekezdését, 6:102. § (2) bekezdését, valamint a Ptk. 6:100. §-át is.

[30] A felperes szerint a másodfokú bíróság az ügy érdemére kiható módon eljárásjogi jogszabályt sértett, amely jogszabálysértés a felülvizsgálati eljárásban a felperes álláspontja szerint nem küszöbölhető ki, ezért a másodfokú eljárás részbeni megismétlése indokolt. Ezen kérelmét azzal indokolta, hogy a kikötést tisztességtelenség okán támadta, mivel az nem egyértelmű, nem átlátható, ezért a Ptk. alapján tisztességtelen. A másodfokú bíróság a szerződési feltétel Ptk. 6:103. § (2) bekezdésén és 6:102. § (1) bekezdésén alapuló felperesi jogi érvelés szerinti tisztességtelenségét nem vizsgálta, hanem azt értelmezte, hogy mi lehetett a feltétel megalkotásával az alperes szándéka. E kérdésre a kereset nem terjedt és nem is terjedhetett ki, így a jogerős ítélet sérti a Pp. 341. § (1) bekezdését.

[31] A felperes hivatkozott arra is, hogy a tisztességtelen általános szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása iránt indult közérdekű perekben az officialitás elve érvényesül. A másodfokú bíróság azonban figyelmen kívül hagyta hivatalbóli eljárási kötelezettségét, amikor a Ptk. 6:100. §-ába ütközését nem vizsgálta. Rámutatott, hogy a Bizottsági Közlemény 6. és 5.2.1. pontja megerősíti, hogy a nemzeti bíróság hivatalból köteles vizsgálni valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, amennyiben rendelkezésére állnak az e tekintetben szükséges ténybeli és jogi elemek. Ha álláspontja szerint az ilyen feltétel tisztességtelen, annak alkalmazását mellőzi. A fogyasztói szerződéssel kapcsolatos közérdekű kereset elbírálásának egyes kérdéseiről szóló 3/2011. PK vélemény (a továbbiakban: 3/2011 PK vélemény) is tartalmazza ezt, egyben azt is rögzíti, hogy a bíróság hivatalból is észlelhet és megállapíthat más semmisségi okot akár a kikötés tisztességtelensége mellett, akár attól függetlenül. Ebből következően a másodfokú bíróság jelen perben is köteles hivatalból értékelni, és vizsgálni a feltétel érvénytelenségét, függetlenül attól, hogy a felperesi érvelést meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősítette. Amennyiben a másodfokon eljáró bíróság az anyagi jogi pervezetés korlátaira tekintettel a vizsgálatot nem tudja elvégezni, úgy a Pp. 384. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyeznie.

[32] A jogerős ítélet a felperes szerint azért sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését, mert a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. A jogerős ítélet nem adja indokolását annak, hogy a keresetben felhívott, Ptk. 6:102. § (1) és Ptk. 6:103. § (2) bekezdése szerinti tisztességtelenség mely okból nem állapítható meg, pusztán leszögezi, hogy a támadott feltétel nem tisztességtelen.

[33] A felperes szerint a jogerős ítélet érdemben is téves, mert a Ptk. 6:103. § (2) bekezdésébe, 6:102. § (1) bekezdésébe, valamint 6:100. §-ába ütközik, továbbá ellentétes az EUB ítélkezési gyakorlatával, így annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte.

[34] Kifejtette, hogy a tanács 1993. április 5-i 93/13/EGK Irányelve (a továbbiakban: Irányelv) által létrehozott védelmi rendszerben az értékelés alapvető szempontja a „tisztességtelenségi próba”. Ez a Ptk. 6:102. § (1) és (2) bekezdése – valamint az Irányelv (16) preambulumbekzdése, 3. cikk (1) és a 4. cikk (1) bekezdése – szerinti általános próba, amely alapján értékelni kell a vállalkozás által alkalmazott szerződési feltételek tisztességtelen jellegét. Ez egyrészt annak vizsgálatát kívánja meg, hogy a feltétel ellentétes-e a „jóhiszeműség követelményével”, másrészt a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben „jelentős egyenlőtlenséget” idéz-e elő a fogyasztó kárára.

[35] A felperes szerint az ÁSZF szerkezetéből megállapíthatóan a szerződési feltétel a vevő elállási jogát biztosító rendelkezések között szerepel, így célja azoknak az eseteknek a meghatározása, amikor a fogyasztó jogosult arra, hogy egyoldalú jognyilatkozatával a szerződést a megkötésére visszamenő hatállyal megszüntesse. A vállalkozás számára ez azzal a kötelezettséggel jár, hogy a fogyasztóval értelmezhető módon megismertesse azokat a feltételeket, amelyek biztosítják számára e jog gyakorlását. Ezen elvárás a Kúria Gfv.V.30.268/2021/5. sz. precedensképes határozatának [52] bekezdésében is megjelenik, amitől való eltérést a másodfokú bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdésében írt törvényi kötelezettséggel szemben nem indokolta.

[36] Az ÁSZF rendelkezése szerint a fogyasztónak a szerződéstől való elállásra a támadott szerződési kikötésben felsorolt jogszabályhelyekben felhívott esetekben van lehetősége – Ptk. 6:220. § (3) bekezdése, 6:104. § (1) bekezdés *d)* pontja, 6:104. § (2) bekezdés *d)* pontja. A kikötésben meghatározott Ptk. rendelkezések az átlagosan tájékozott fogyasztó számára nem érthetők. Az érthetőséghez és az átláthatósághoz az lenne szükséges, hogy a fogyasztó a jogszabályt felkutassa, annak tartalmát megismerje, és az értelmezésére vonatkozó jogi magyarázatokkal is tisztában legyen, amely az átlagos fogyasztótól nyilvánvalóan nem várható el. Ennek eredményeként a fogyasztó nincs abban a helyzetben, hogy megismerje a feltétel tényleges tartalmát, amely miatt hátrányos helyzetbe kerül a vállalkozással szemben, ami a kikötés Ptk. 6:102. § (1) bekezdésén alapuló tisztességtelenségéhez is vezet. Ez, a pusztán a jogszabályhelyek számát felsoroló kikötés az átláthatatlansága miatt az EUB és a Kúria joggyakorlatának semmiképpen sem felel meg. Emellett az elállás kontextusában a Ptk. jogszabályhelyek jogilag is értelmezhetetlenek, hiszen az elállás jogaként „fekete- és szürkelistás” tisztességtelenségi tényállások egyaránt fel vannak tüntetve. Emellett a támadott kikötés utolsó része az első három fordulattal összefüggésben az ÁSZF 2.1.A. pontjára utal vissza, azt tartalmazza, hogy „így különösen” az ÁSZF 2.1.A. pontjában felsorolt áremelés esetén jogosult a vevő elállni a szerződéstől. Mivel azonban e fordulat az első három fordulatra utal vissza az „így különösen” jelzővel, ezáltal az sem átlátható, hogy azt milyen összefüggésben kell értelmezni az ÁSZF 2.1.A. pontjában lévő elállási joggal. A kikötés tartalma nem egyértelmű, nem átlátható, így a fogyasztó nincs abban a helyzetben, hogy megismerje a szerződési feltétel tényleges tartalmát, ezáltal a vállalkozással szemben hátrányos helyzetbe kerül. Előzőek miatt a támadott kikötés a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján tisztességtelen.

[37] A Ptk. 6:100. §-ának a sérelmét a felperes azon az alapon állította, hogy a támadott szerződési feltétel harmadik fordulata a Ptk. 6:220. § (3) bekezdés *a)* pontját hívja fel, amely már a fogyasztói adásvétel esetén a Ptk. szerinti fogyasztót megillető elállási jogot tartalmazza – szemben a „szürke- és feketelistás” fordulattal. A kikötésnek e része azonban kizárólag a Ptk. 6:220. § (3) bekezdés *a)* pontja szerinti esetet emeli ki a törvényből, ami ahhoz vezet, hogy a kikötéssel alperes leszűkíti a fogyasztót megillető jogot erre az egyetlen esetre. Emiatt a kikötés jelentősen hátrányos a fogyasztóra a fogyasztót jogszabályban megillető jogi helyzetéhez képest, és ezért a Ptk. 6:100. §-a alapján semmis is. A semmisséget a bíróságnak a felperes keresetváltoztatása esetén is vizsgálni kellett volna, így a másodfokú

bíróság anyagi jogi jogszabályt is sértett akkor, amikor az officialitás elvét figyelmen kívül hagyva, nem állapította meg a kikötés semmisségét.

[38] Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmeikben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

[39] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság megfelelő jogi következtetést vont le, így a jogerős ítélet az irányadó jogszabályoknak megfelel, az jogszabályszerű, megalapozott és okszerű.

[40] Az alperesi beavatkozó az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja kapcsán arra hivatkozott, hogy az átlagos jól tájékozódott fogyasztó pontosan ismeri az „adó” „vám” és „közteher”, mint a köznyelvben is használatos kifejezések jelentését, az átlagos, megfelelően tájékozódott fogyasztó tisztában van azzal, hogy egy gépjármű adásvétele kapcsán általában milyen közterhek megfizetésének kötelezettsége merül fel, amelyeket a vételárnak tartalmaznia kell.

[41] Kifejtette továbbá, hogy 2/2012 PK Vélemény, a 2/2014 PJE és a hivatkozott kúriai precedens döntések nem alkalmazhatóak, hiszen nem gépjármű-adásvételi szerződések kapcsán születtek.

[42] Az ÁSZF 4.2 (iii) pontjával összefüggésben utalt a jogerős ítéletben kifejtett, általa is osztott indokokra.

A Kúria döntése és jogi indokai

[43] A felülvizsgálat nem a per folytatása, hanem egy kérelemhez kötött és eljárási szabályok által szabályozott rendkívüli jogorvoslati eljárás. Tárgya a jogerős ítélet, amelynek felülvizsgálatát a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálati kérelem tehát a jogerős ítélet anyagi és/vagy eljárásjogi hibájának az orvoslására szolgál, a jogerő áttörésének olyan kivételes eszköze, amelyre csak törvényben meghatározott esetekben és feltételek fennállása esetén kerülhet sor.

[44] A jogerős ítélet felülbírálatának korlátait a felülvizsgálati kérelem és ha van ilyen, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem határozza meg: a Kúria az előadott kérelemhez, a megjelölt jogszabálysértésekhez és annak indokaihoz is kötve van [Pp. 423. § (1) bekezdés]. Nincs tehát mód arra, hogy olyan okból, illetve olyan ítéleti rendelkezés tekintetében állapítsa meg a Kúria a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott (Kúria Pfv.20.406/2022/7., Pfv.20.210/2022/6., Pfv.20.101/2024/4.). Erre tekintettel – felülvizsgálati kérelem hiányában – a Kúria nem érinti a jogerős ítéletnek azon rendelkezését, amellyel az elsőfokú ítéletnek az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja keresettel nem érintett szövegrészek érvénytelenségének a megállapítását mellőzte, és e körben a közleményt is megváltoztatta.

[45] A Pp. 413. § (1) bekezdése alapján – többek között a Kúria Pfv.21.291/2020/11., Pfv.21.096/2021/7. számú határozataiban is kifejtett jogértelmezés szerint – a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei – egyebek mellett – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen konjunktív feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, azaz a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. A felülvizsgálatot kérő félnek az

által hivatkozott jogszabálysértéssel összefüggésben a megsértett jogszabályhelyet konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának (Kúria Gfv.30.114/2023/4.). A több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. A hiányos hivatkozásokat, azaz a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben (Kúria Pfv.21.483/2013/8.).

[46] A megsértett jogszabályhely megjelölése hiányában a Kúria nem vizsgálta a felperes azon érveit, hogy a jogerős ítélet ellentmondásos, mert a másodfokú tanács az ÁSZF 2.1.A.(ii) pontja szerinti szerződési feltétellel szó szerint megegyező tartalmú kikötés tisztességtelenségét megállapította a 4.Pf.20.076/2023/4. számú ítéletében, illetve hogy a „fennmaradt” feltételben – a bíróság indokolása alapján – „vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher növekedése” ugyanúgy nem lehet tisztességes, mint a hasonló tartalmú, a feltételből kiemeléssel érintett rész, ennek ellenére a másodfokú bíróság e feltétel-rész tisztességtelenségét nem állapította meg. A keresetben meg nem jelölt semmisségi ok hivatalból észlelésének elmaradására alapított érvelése körében adekvát jogszabályi hivatkozás – így különösen a Ptk. 6:88. § (1) bekezdése és a Pp. 237. § (3) bekezdés *b)* pontja, valamint erre tekintettel a Pp. 370. § (4) bekezdése és 369. § (4) bekezdése szerinti anyagi pervezetés elmaradása – megjelölése hiányában ugyancsak nem volt vizsgálható.

[47] Hangsúlyozandó, hogy a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH2017. 232.II.). Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság az ÁSZF 4.2. pontja tekintetében a keresetváltoztatás elutasítása miatt a Ptk. 6:100. §-ba ütközést nem vizsgálta, így ezen rendelkezés a felülvizsgálati eljárásnak sem lehetett a tárgya.

[48] A fentiek alapján érdemben vizsgálható felülvizsgálati hivatkozások alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem megalapozott, a jogerős ítélet az alább kifejtett okokból jogszabálysértő.

[49] Az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontja keresettel érintett szövegrésze tekintetében a felperes eljárásjogi és anyagi jogszabálysértésre is hivatkozott. Ezek közül a Pp. 342. § (1) és (2) bekezdésének a megsértése nem volt megállapítható. A másodfokú bíróság azzal, hogy a keresetben megjelölt általános szerződési feltételnek csak egy részét találta tisztességtelennek, nem a tisztességtelenség jogkövetkezményéről döntött. A kikötés több tényezőt sorol fel, amelyek valamelyikének bekövetkezése önmagában is alapot adhat az eladó számára egyoldalú vételáremelésre. Tekintettel arra, hogy az egyes tényezők tisztességtelen jellege egyedi vizsgálat tárgyát képezheti és a felsorolt tényezőknek nem feltétlenül találja mindegyikét tisztességtelennek a bíróság, és ezen tényező(k) a szerződésből ennek eredményeként kihullanak, az nem jelenti az említett feltétel tartalmának lényegét érintő megváltoztatását és ekként nem eredményezi az érvénytelenség kiküszöbölését, hanem pusztán azt, hogy a bíróság a megállapítási keresetnek csak ebben a részben adott helyt.

[50] A felperes ezt meghaladóan azonban alappal hivatkozott arra, hogy a jogerős ítéletnek az ÁSZF 2.1. A. (ii) pontja tisztességtelensége megállapítására irányuló keresetet részben elutasító rendelkezése a Ptk. 6:103. § (2) bekezdésébe ütközik, annak a felülvizsgálati kérelemben kifejtett indokai is helytállóak.

[51] A másodfokú bíróság tévesen csak abban a részben találta tisztességtelennek támadott feltételt, ahol a közteher nem magát a gépjárművet, hanem az alperes tevékenységét terheli, így a gépjármű bekerülési költségét nem közvetlenül érinti. Nem felelnek meg azonban a

támadott feltétel azon részei sem az átláthatóság követelményének, amelyeknél az egyoldalú módosítást lehetővé tevő „közteher” az adásvétel tárgyát, azaz a fogyasztó által megvásárolni kívánt gépjárművet terheli.

[52] A Kúria a 2/2014. PJE határozatában ugyan fogyasztói kölcsönszerződéssel összefüggésben fejtette ki álláspontját, de valójában nem arra specializáltan foglalt állást az Irányelv EUB által értelmezett szabályaira tekintettel az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződéses rendelkezés tisztességtelenségének szempontrendszeréről (Kúria Pfv.20.241/2024/6.), így az ott írt elvek a jelen per tárgyát képező ÁSZF rendelkezések esetében is megfelelően irányadóak. Ebből következik, hogy az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződéses feltétel tisztességtelenségéhez vezet, ha nem felel meg a 2/2012. PK vélemény 6. pontjában felsorolt elveknek (egyértelmű és érthető megfogalmazás elve; tételes meghatározás elve; objektivitás elve; ténylegesség és arányosság elve; átláthatóság elve; felmondhatóság elve; szimmetria elve). Ezen elvek alapján az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét szabályozó szerződéses rendelkezések akkor nem tisztességtelenek, ha azok a fogyasztó számára világosan és érthetően meghatározzák, hogy a 2/2012 PK véleményben is megjelenő ok-listában megjelölt körülmények változásai milyen módon és mértékben hatnak ki a fogyasztó fizetési kötelezettségére; egyben pedig lehetővé teszik annak ellenőrizhetőségét, hogy az egyoldalú szerződésmódosításra a szerződéses rendelkezések betartásával az arányosság, a ténylegesség és a szimmetria elvének érvényre juttatása mellett került-e sor (2/2014 PJE határozat 2. pont).

[53] A Ptk. 6:103. § (2) bekezdésében megjelenő, hiánya esetében a szerződési feltétel tisztességtelenségét önmagában eredményező világos, érthető megfogalmazás, valamint az átláthatóság elvei azt jelentik, hogy a fogyasztót a szerződéskötés során olyan helyzetbe kell hozni, hogy megfelelően fel tudja mérni az általa vállalt kötelezettségeket, így az ún. ok-listában megjelölt és a szerződéskötést követően bekövetkező körülményváltozásból eredő többlet-kötelezettsége keletkezésének indokait, kötelezettségei változásának mechanizmusát és annak lehetséges mértékét. A szerződésmódosítást lehetővé tevő kikötésnek ebből következően meg kell határoznia a fogyasztó szerződéses terheinek lehetséges alakulását: a szerződéses rendelkezésekből egyértelműen ki kell tűnnie, hogy az ok-listában felsorolt körülmények milyen okból, mértékben és módon hatnak ki a fogyasztói szolgáltatás mértékére; azok adott mértékű változása milyen mértékű emelést tesz – a ténylegesség, az arányosság elvének betartása esetén – lehetővé, illetve milyen mértékű csökkenést tesz kötelezővé a fogyasztóval szerződő fél számára. Ennek tehát nem felel meg az egyoldalú szerződésmódosításra okot adó körülmények pusztá felsorolása, mert az átláthatóság követelménye azt is jelenti, hogy az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződéses rendelkezések jogszerű alkalmazását a fogyasztó ellenőrizni tudja.

[54] Az átláthatóság követelményének való megfelelés a fentiek alapján jelen esetben azt jelenti, hogy az alperesi ÁSZF-nek egyértelműen tartalmaznia kell, hogy az alperes milyen adó- és köztehernemeket vesz figyelembe a költségnövekedés számításához, és érthetően és világosan le kell, hogy írja, hogyan számítja ki azt, hogy abból mennyi jut az adott gépjárműre. Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a per tárgyát képező ÁSZF rendelkezés e követelményeket nem teljesíti, a „gépjárművek Magyarországra történő behozatalát (vámkezelését) vagy forgalmazását/értékesítését terhelő, vám, adó vagy egyéb, a Gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher” meghatározásból a tisztességtelenség megítélése során irányadó mérce szerinti fogyasztó nem ismerheti fel, hogy az ott felsorolt tényezők mennyiben és milyen módon érintik a szerződéses ellenszolgáltatását, így a keresettel érintett teljes szöveg tekintetében fennáll az egyoldalú vételáremelésre alapot adó okok egyértelműségének, átláthatóságának hiánya. A fogyasztó ugyanis nem tudja és nem is kell tudnia, hogy milyen és hányféle típusú teher merülhet fel

egy gépjármű importja során, és azt sem, hogy azok milyen módon befolyásolhatják a költségeket. A szerződéses kikötésben használt „bekerülési költség” valóban olyan közgazdasági szakkifejezés, amelynek értelmezésével és alkalmazásával, valamint kihatásával az árképzésre az átlagosan tájékozott fogyasztó nincs és nem is lehet tisztában, így az nem világos és nem átlátható, mint ahogy az „egyéb” a gépjármű bekerülési költségét közvetlenül érintő közteher mibenléte sem. A támadott feltételből nem állapítható meg az sem, hogy mely közterhek érintik „közvetlenül” a gépjármű bekerülési költségét és mit takar a „gépjárműre eső mértékével” történő növekedés, az nagyságrendileg mekkora mértékű költségnövekedést jelent az adott gépjármű vonatkozásában.

[55] A támadott szerződéses kikötés tehát, mivel megfelelő magyarázat nélkül csak felsorolja az egyoldalú vételáremelésre okot adó körülményeket, nem felel meg az átláthatóság követelményének. Az alapján a fogyasztó számára ugyanis nem mérhető fel a szerződéskötéskor a potenciálisan felmerülő vételár-módosítások lehetséges iránya, mértéke és mechanizmusa. A megvalósult szerződésmódosítás esetén az ÁSZF rendelkezése alapján a fogyasztó nem tudja ellenőrizni a szerződésmódosítás irányának és mértékének megfelelőségét sem. Mindezt nem ellentételezi és az átláthatóság hiányát nem küszöböli ki a vételáremelés esetén a fogyasztót megillető elállási jog, mert az nem az előre kalkulálhatóság szerződéses ellensúlya, hanem a konkrét emelés el nem fogadása esetére biztosított lehetőség a fogyasztó számára.

[56] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság és a felperes arra, hogy az áremelés mértékének maximálása és az árcsökkenés lehetősége ugyancsak nem teszi a támadott feltételt tisztességgé. E rendelkezések ugyanis nem orvosolják a fenti hiányosságokat, mert azokból sem nem lehet megállapítani, hogy pontosan milyen közterhek módosítják – akár pozitív, akár negatív irányba – a fogyasztó vételárfizetési kötelezettségét, és hogy annak az érintett gépjárműre eső mértéke hogyan számítható ki.

[57] A fentiekre tekintettel a kikötés az átláthatóság követelményének nem felel meg és az egyértelműség hiánya okán a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján tisztességtelen, így a Kúria a jogerős ítéletnek az ÁSZF 2.1.A. (ii) pontját érintő, felülvizsgálattal támadott rendelkezését a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet e részben, módosítva az elsőfokú ítélet szerinti közlemény szövegét, helybenhagyta.

[58] A felperes az ÁSZF 4.2. (iii) pontja tisztességtelensége megállapítására irányuló keresetet elutasító elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó rendelkezését szintén támadta eljárásjogi és anyagi jogi alapon is. A jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítása iránti kérelmet megalapozó eljárásjogi hivatkozások nem foghattak helyt, mert azok nem álltak fenn, illetve nem hatottak ki az ügy érdemére az alábbiak szerint.

[59] A Kúria nem találta megalapozottnak a felperes Pp. 341. § (1) bekezdésére és ezzel összefüggésben a Pp. 346. § (5) bekezdésére való hivatkozását. A másodfokú bíróság a támadott feltétel szövegének tartalmi elemzésével vizsgálta a feltétel egyértelműségét, átláthatóságát, így tisztességgességét és annak fennállását megállapította. Tekintettel arra, hogy maga a szerződéses kikötés jogszabályhelyeket sorol fel, azok szövegkontextusban és a szerződő felek szempontjából való értelmezése nem jelentette azt, hogy a másodfokú bíróság nem végezte el a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése, 6:102. § (2) bekezdése szerinti vizsgálatot. Az, hogy e körben a jogerős ítéletben felhozott indokok nem helytállóak, nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi jogsértést eredményez, ahogy arra maga a felperes is utalt a felülvizsgálati kérelem 19. oldalának 1. bekezdésében, amikor kiemelete, hogy a másodfokú bíróság maga is jogértelmezést végzett a kikötés kapcsán, amelyből következik, hogy a feltétel nem egyértelmű és nem átlátható.

[60] Alapos volt azonban a felperes Ptk. 6:103. § (2) bekezdésére és 6:102. § (1) bekezdésére való hivatkozása. A Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján a feltétel tisztességtelen voltát az is megalapozza, hogy a feltétel nem egyértelmű. Az érthető és világos megfogalmazás, valamint az ezzel szorosan összefüggő átláthatóság követelményével kapcsolatban kiemelendő a tájékoztatás fontossága, annak megvalósulásának elengedhetetlen követelménye, hogy a fogyasztók a feltétel alapján megérthessék a szerződésből eredő jogaik és kötelezettségeik mértékét. A szerződési feltétel tisztességességének megítélése során meghatározó, hogy a feltétel révén az átlagos – azaz a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő – fogyasztó felmérje a szerződési feltétel hatásait, következményeit. Az elállási jogot tartalmazó feltétel esetében ez a vállalkozásra azt a kötelezettséget rója, hogy olyan tájékoztatást nyújtson a fogyasztónak, ami alapján a fogyasztó általa is értelmezhető módon megismertesse azokat a feltételeket, amelyek biztosítják számára e jog gyakorlását.

[61] A támadott feltétel fenti szempontok szerinti vizsgálata alapján megállapítható, hogy az nem felel meg a fenti követelményeknek.

[62] A feltétel jogszabályi rendelkezésekre utalva szabályozza a fogyasztó elállási jogát. A feltételben megjelölt Ptk. 6:104. § (1) és (2) bekezdései azonban nem elállási jogot rögzítő jogszabályi rendelkezések, hanem azoknak a szerződési feltételeknek a felsorolását tartalmazzák, amelyek külön vizsgálat nélkül, illetve ellenkező bizonyításig tisztességtelenek („feketelista” és „szürkelista”). A Ptk. 6:104. § (2) bekezdésében felsorolt ún. szürkelistas feltételek esetében tehát a Ptk. 6:102. § (1) és (2) bekezdése szerinti vizsgálat eredményeként állapítható meg csak annak tisztességtelensége.

[63] A felperes által támadott szerződési feltétel a Ptk. 6:104. § (1) d), 6:104. § (2) d) és 6:220. § (3) a) pontja szerinti esetben a fogyasztónak minősülő Vevőt az elállás joga meg kell, hogy illesse, így különösen, ha az ÁSZF 2.1. A. pontja szerinti esetben az Eladó a Vételár emelése mellett dönt. E feltételt tehát együtt kell értelmezni az egyoldalú vételáremelést lehetővé tevő feltétellel, valamint a hivatkozott – nem adekvát – jogszabályi rendelkezésekkel. A megértéshez az lenne szükséges, hogy a fogyasztó a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket felkutassa, azok tartalmát megismerje és azt a jogerős ítéletben kifejtett módon és mélységben értelmezze. Az átlagos fogyasztó azonban ilyen (jogi)szakmai tudással nem rendelkezik, amely ahhoz vezet, hogy nincs abban a helyzetben, hogy megismerje a feltétel tényleges tartalmát, emiatt hátrányos helyzetbe kerül a vállalkozással szemben, amely a kikötés Ptk.6:102. § (1) bekezdésén alapuló tisztességtelenségéhez is vezet.

[64] Az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztótól tehát nem várható el, hogy a másodfokú bíróság által elvégzett, absztrakt jogszabályértelmezést végezzen, majd ennek eredményét összevesse az alkalmazandó ÁSZF rendelkezéseivel és mindezek részletes értékelése után állapítsa meg a kikötés alkalmazási körét. Hasonlóan foglalt állást – bár más jellegű szolgáltatás során alkalmazott általános szerződési feltétel esetében – a Kúria a felperes által felhívott Gfv.V.30.268/2021/5. számú határozat [52] bekezdésében is. Az érthető és világos megfogalmazásnak, illetve átláthatóságnak a hivatkozott kötelező erejű határozatban e körben rögzített korlátai a tényállástól független, általános jellegű szabályok, így a jogerős ítélet valóban eltért a kötelező erejű határozatban kifejtett jogértelmezéstől.

[65] Mindez egyben azt is jelenti, hogy az alperes perbeli általános szerződési feltétele nem felel meg a világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság előzőekben kiemelt követelményének, ezért a Ptk. 6:103. § (2) bekezdése alapján önmagában emiatt tisztességtelen, a jogerős ítélet ezzel ellentétes megállapítása így az ügy érdemére kihatóan sérti a Ptk. 6:103. § (2) bekezdését is.

[66] A másodfokú bíróság a fenti anyagi jogi szabályokba ütköző módon, valamint a Kúria említett közzétett határozatától jogkérdésben való téves eltéréssel minősítette tisztességesnek

az ÁSZF 4.2 (ii) pontjának támadott rendelkezését, amire figyelemmel a Kúria a jogszabálysértő jogerős ítéletet Pp. 424. § (3) bekezdése alapján e körben is hatályon kívül helyezte, és a fenti indokokra tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét e körben megváltoztatva megállapította a felülvizsgálattal érintett általános szerződési feltétel tisztességtelenségét. Ehhez képest egészítette ki az alperes által közzétéendő közlemény szövegét is.

[67] A felülvizsgálati kérelem eredményesnek bizonyult, amire tekintettel a felperes keresete teljes egészében megalapozottá vált, ezért módosult a pernyertesség aránya is. A felperes személyes illetékmentességére tekintettel a meg nem fizetett teljes kereseti, a felperesi fellebbezéshez kapcsolódó fellebbezési és a felülvizsgálati eljárási illeték együttes összegének megfizetésére a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazott Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles, figyelemmel a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló, 2023. január 1. napjától módosított 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (1)-(3) bekezdésére is. A meg nem fizetett illeték esedékességével kapcsolatos, a jelen határozat rendelkező részében adott tájékoztatás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdésén alapul.

[68] A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni, és a megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett alperes, alperesi beavatkozó adóazonosító számát.

[69] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazott 376. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

[70] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. A szerződésmódosítást lehetővé tevő kikötésnek meg kell határoznia a fogyasztó szerződéses terheinek lehetséges alakulását: a szerződéses rendelkezésekből egyértelműen ki kell tűnnie, hogy az ok-listában felsorolt körülmények milyen okból, milyen mértékben és módon hatnak ki a fogyasztó szolgáltatásának mértékére; azok adott mértékű változása milyen mértékű emelést tesz – a ténylegesség, az arányosság elvének betartása esetén – lehetővé, illetve milyen mértékű csökkenést tesz kötelezővé a fogyasztóval szerződő fél számára.

II. Az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztótól nem várható el, hogy absztrakt jogszabályértelmezést végezzen, majd ennek eredményét összevesse az alkalmazandó ÁSZF rendelkezéseivel és mindezek részletes értékelése után állapítsa meg a kikötés alkalmazási körét.

Záró rész

Budapest, 2025. április 23.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tanczos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző